

The Mysore Health Cess Bill, 1962

Sri B. D. JATTI.—I beg to introduce.

The Mysore Health Cess Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Mysore Health Cess Bill is introduced.

The Mysore Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1962

Sri B. D. JATTI.—I beg to introduce.

The Mysore Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

The Mysore Agricultural Income Tax (Second Amendment) Bill, 1962

Sri B. D. JATTI.—I beg to introduce.

The Mysore Agricultural Income Tax (Second Amendment) Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

The Mysore Buildings Tax Bill, 1962

Sri B. D. JATTI.—I beg to introduce

The Mysore Buildings Tax Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

The Mysore Urban Immovable property Tax Bill, 1962

Sri B. D. JATTI.—I beg to introduce:

The Mysore Urban Immovable Property Tax Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

The Mysore Stamp (Amendment) Bill, 1962.

Sri M. V. KRISHNAPPA (Minister for Revenue).—I beg to introduce:

The Mysore Stamp (Amendment) Bill, 1962.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

The Mysore Entertainment Tax (Surcharge) Bill, 1962.

Motion to consider.

Sri B. D. JATTI.—I beg to move:

“That the Mysore Entertainment Tax (Surcharge) Bill, 1962 be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Mysore Entertainment Tax (Surcharge) Bill, 1962 be taken into consideration.”

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮೀ ನನಗೊಂದು ಅನುವಾನಬಂದಿದೆ. ಇವೊತ್ತೊಂದೇ ದಿನ ಎಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ದ್ವಾರ. ಇದುವರೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಈಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ? ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಅನುವಾನವನ್ನು ಪರಿ ಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಲು ಏನು Hurry ಇತ್ತು? ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I am not in a hurry to introduce all the Bills. I am very sure that all these Bills will get through and that my friend Sri Mackannappa will support all of them. I am not at all in a hurry.

Sir, the present Bill is one among the seven Bills introduced today with a view to getting more money for implementing the plan. As Hon'ble Members are no doubt aware, during the third five-year plan we are to spend 250 crores. Out of this, 140 crores

(SRI B. D. JATTI)

will come to us in the form of assistance from the Government of India and 110 crores have to be found by us by our own efforts. Out of this 110 crores 42 crores should be obtained by us by way of taxes. In order to achieve this target of 42 crores, it has become necessary for the Government to come to this Hon'ble House to get its approval for the seven money Bills introduced just now. The Bill presently under consideration is one such Bill. I will explain further.

The schemes which were to be implemented in the second plan period were not fully implemented. There are a number of spillover schemes. These schemes ought to be completed before the end of the third plan period. Also, there are new schemes which have to be taken up this year and also next year and further on. The schemes will have to be implemented and the people satisfied because we have told them that we will implement all the schemes included in the third plan. We have to manage to get in all 250 crores. That is the main intention of introducing all these Money Bills in this session.

In introducing this and the other Bills we are guided by the report of the Resources and Economy Committee which was appointed by this Government. We will try to take all the recommendations of the Committee and try to implement such of those which are good and reasonable. That report is also under discussion in this House.

Sir, under the Mysore Entertainment Tax Act of 1958 there are two sections under which two types of taxes are levied. One is under section 3 tax on payment for admission to entertainment and under section 4, tax on cinematograph cess under section 4. These are the two sections which are embodied in the Act of 1958. The present proposal is to get 25% additional tax on the two items which have been mentioned in sections 3 and 4. Under section 17 of the 1958 Act, all revenues accruing from the levy under sections 3 and 4 will not come to Government. 90% of revenues under section 3 goes to the local bodies

concerned and only 10% will come to Government. Under section 4, whatever money is collected comes to Government. The present Bill proposes that whatever money is obtained by way of the additional taxes under sections 3 and 4 should come to the Consolidated Fund of Mysore. That is the only difference between the old sections and the present clauses 3 and 4 of the bill.

For the information of the House, I will give the income which we got in 1961-62 under these 2 sections. Under section 3 for the year 1961-62 we got Rs. 75,43,317.90 nP. Under Section 4, we got 5,33,787.36. Therefore the total income which we got for the year 1961-62 is Rs. 80,77,105.26 nP. The State can, therefore expect to get a revenue by way of surcharge to the extent of Rs. 20 lakhs only, which is 25% more of what we got in 1961-62. I hope that this House will consider the Bill favourably and support this Bill. Such a surcharge was also suggested by hon. Members in the last session.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಈಗ ತಾನೇ ಮಂಡಿಸಿರ ತಕ್ಕ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆ, ಈಗ ತಂದಿರುವ ಏಳು ತೆರಿಗೆಯ ಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಬಾಣ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಮಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಬಂತು ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟು ಆ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರು ಈ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಏಕಾನಮಿ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಿಸೋರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆಯು ಮನೂವೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

2-30 P.M.

ಈ ಹೊತ್ತು ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ಮಿತವ್ಯಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದೆ ಎಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸದರಿ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆದಳಿತವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದಿವಸ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮರ್ಥನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಯಾವ ತತ್ವಗಳ ಅಥವಾ ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಂದಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ನೀತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದ ಆ ಎ.ಜಿ.ಆರ್. ಕಮಿಷಿಯು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ನಾವು ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಕನಡ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಎ.ಜಿ.ಆರ್. ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಮಿತಿ ಯವರು ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜನರಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಜನಗಳಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಆ ತೆರಿಗೆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಣತನವಿರಬೇಕು, ಆ ಹಣವನ್ನು ಬಹಳ ನಿಪುಣತೆಯಿಂದ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅದ್ವೈತತ್ವವನ್ನು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ: ಅದೇನೆಂದರೆ: ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಜನಗಳ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ದೇಶದ ಹಣ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೇಕೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡ

ಲಿಲ್ಲ? ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆ-ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳ ಏಕೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಮೇಲೆ ಪರಿಮಾಣಮಾಕಾರಿಯಾದ ಹಲವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ? ಈ ದಿವಸ ಆ ಸಲಹೆಗೆ ಎಂದೂ ಧಕ್ಕಾ ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟತ್ವಗಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ನೀತಿಯ ನಿಲುವಿನಮೇಲೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನೀತಿ ನೇಮಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ನಲವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಎಕಾನಮಿ ಸಮಿತಿ ಯವರು ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆದಳಿತವರ್ಗದವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೊಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಇವರು ಯಾವ ಮುಖವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಫೀ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರದ ಗಲಾಟೆ ಎದ್ದಿದ್ದಾಗ ಆಗಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೂ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನೀವುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಸನಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಆ ದಿವಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭರವಸೆ ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗಿದೆ? ಆ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ನಂಬಿಕೆ ಈ ದಿವಸ ಏನಾಯಿತು? ದೇಶದ ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಈ ಸರ್ಕಾರ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಏರುತ್ತಿವೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಬಡ ರೈತನ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಗಳು ಯಾವು ಯಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರು ಆಳತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಆಳತೆ ಗೋಲು ಯಾವುದು? ಏನೋ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು, ಎಲ್ಲರಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೊರಲು ಎಷ್ಟುಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಳತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನು? ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಡೆಂಟಿಟಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಷ್ಟಿದ್ದರೂ ನಾವು ತರುತ್ತಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.)

ಹಣಸ್ಕರ, ಯಾರಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ, ಯಾರಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೇನು? ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದಂಥ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ಸಮನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ದೊಡ್ಡಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವಂತನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವಂತನಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಕಡು ಬಡವನು ಇನ್ನೂ ಕಡು ಬಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನೇ ಗಮನಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ದಿವಸ ಈ ಮನೋರಂಜನೆಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವವನು ಯಾರು? ಕಡು ಬಡವನೇ; ಮನೆ ಮಠವಿಲ್ಲದೆ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೆಯ ತಕ್ಕವನು. ಇಂಥವನು ಯಾವಾಗಲೋ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಒಂದು ನಾಟಕಕ್ಕೋ-ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೋ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದೆಂದರೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾವ ಧರ್ಮ? ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಸತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೂಲಿಕಾರ ಜನಗಳಿಂದ ಈ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂ ಧಾಡುವುದು ಸರ್ವಧಾ ಧರ್ಮವಾದ್ದಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾದ್ದಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ-ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮನರಂಜನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬಡವನಾದರೋ ಅವನು Care of foot-path, ಅಂಥವನು ಏನೋ ಇರಲು ಮನೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿದ್ದು ಬರೋಣವೆಂದರೆ ಅವನು ಈಗ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೋ ಆ ಪರದೆಯಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಮರೆ ಯೋಣವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಡವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮನೆ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆತ ಈ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ?

ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಕಲೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಎಂಟರ್ ಟೈನಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ, ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಬಡವ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರ. ಇವರುಗಳು ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಾಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಕಲೆ ಗೆಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಈ ಕಲೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ ಈ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ

ಮನೋದಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಇದನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕ್ಷೇಮ. ಬಡವರು ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಇವರುಗಳು ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರ ಮೇಲೆ ಶೇಕಾಡಾ 25 ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಮೊದಲೇ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಈ ಮನೋದಯವು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸುಮಾರು 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಚಾರ್ಜ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಬೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂದಾಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜನತೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಪುನಃ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಡಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಕಮಿಟಿಯವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು, ಮಿಶ್ರವಯ ಮಾಡಲು, ಅವರು ಟಿ.ಎ. ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರೀ ಟಿ.ಎ.ಯಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಬರೀ ಟಿ.ಎ. ಯಿಂದ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸು

ತ್ರಿದ್ವಾರಿ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲು ಇವರು ಸರಳ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಬೇಕು. ಅಂತಹ ಭಾವನೆ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ 500-600 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಕೆಲಸ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಮನೂಬೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತೇ ಹೊರತು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ನ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ನಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನೇನು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದು ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಎಷ್ಟು ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ಕಾಸನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನಿಮಾನ ಎಂಟಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇವರಲ್ಲಾ ನೈತಿಕ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೈತಿಕ ಬಲವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರೀ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೆಲ್ಪ್‌ಲೆಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರದ ಆಶೆ, ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಇದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳು ಬೇರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಪೋಷಿಸುವುದು ಯುಗ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮುನ್ನೆಸರಬೇಕು, ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಸನಾದರೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯ ದಿನವೇ ಈ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಥಾ ಪದವಿಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು, ಜನತೆಯಿಂದ ಕಾಸನ್ನು ತಂದು ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೇ ಮೇಲು ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾವಳಿಯುಂಟಾದಾಗ ಮೈಸೂರಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಇದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಏನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು “ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾವಳಿ ಉಂಟಾದ ತಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ

ಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋದರು. ಇವರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಯಿತೋ ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಗಳು ಬ್ರೀಜ್ ಆಗಿವೆ. ಕೆರೆ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದು ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗತಕ್ಕ ಪ್ರಮೇಯವೇನಿತ್ತು? ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಾಹದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗಲಿ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ಸವಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಏನಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 27 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜನತೆ ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಬರ್ಚಾಗ ತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. 27 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಬಲ ಇದ್ದರೋ ಒಂದು ಮೊರಾಲಿಟಿ ಇದ್ದೆಯೇ? ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ, 100-150 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದೇನು ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕ, ಕುಸ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳವೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಫಂಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೋರ್ಟ್ ಬಾಡೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಒರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಏನೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಹಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಇದರಿಂದ ದುಷ್ಕರಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಮನೂಬೆ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯುಜೀವನ ಬರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ವಸತಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯೂ ಸಹ ಬೇಕೇಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಶಕ್ತವಾಗಲಾರದು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮೂಲ ಮನೂಬೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಈ ಮೂಲಕ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗು ತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯು ಹೊರರಾದ ತೆರಿಗೆ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಕರಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹೊರ ಹೇರುವ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯುಲ್ಲ ಲಂಗು ಲಗಾಮುಮಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇದೊಂದು ಹೊರಲಾರದ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ದಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಮೂಲಕ ವಸೂಲುವಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೇಜ್ ಯಿಂದ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಕಡೆ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯುಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಣವನ್ನು ಅರ್ಬನ್ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾ ದಲ್ಲಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಆಪ್ತಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಾರ್ವಕಾರ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನೀತಿ ಮೂಲಕ ಬಡ ಜನರನ್ನು ಏಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನೀತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಕರ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಅನ್ನ ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ದಾರುಣ ದೃಶ್ಯ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ತಲೆಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ

ಯೋಜನೆಗಳೇನೋಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಜೆ ಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕು. ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರ ಹೊರಿಸಬಹುದು. ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಎರಡು ಯೋಜನೆ ಗಳು ಮುಗಿದು ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾ ಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಪದವೀಧರರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು ಎನ್ನುವ ದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯು ತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬರುವ ಕಾರ್ಮಿ ಕರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲಿತು ಪದವೀಧರರಾದ ಬಡವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲಬರಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಬೆಳೆಯು ತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಂಕೋಚ ಅನುಮಾನ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನತೆ ಕೊಡುವ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯು ತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಕಂದಾಯ ದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಡೆ ಕೈಮಾಡಿ ತೋರಿಸು ತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಜನತೆಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch and reassemble after half an hour.

The House adjourned for Recess at Three of the Clock and reassemble at Thirty-five Minutes Past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾ

ಡುತ್ತಾ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನ ಹೊರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಳತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. Economy and Resources ಎಂಬಿವರು ವರದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೆರಿಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“The Planning Commission constituted a committee last year to study the distribution of income and wealth in the country, but nothing is known about it so far.”

ಎಂದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಈ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದುವರೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಮಿತಿಯವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“It is only on the basis of such statistical data that the additional taxation can be related to situations of taxable capacity and the State taxation policies can be formulated and justified under the principle of ability.”

ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೊರೆ ಹೊರೆಯುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂದ ವಾಳವಾಕಿವರ್ಗ. ಈ ಬಂದವಾಳವಾಕಿವರ್ಗ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯೇ ಕಾರಣ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದು ಒಂದು; ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನತೆಯು ನುರಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Maximisation of output ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ, ಅದೇ ರೀತಿ welfare of the citizens also is equally important. ಈ ಎರಡು ಕಡೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಎಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಸುಖವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿಯವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟರ್, ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಎರಡು ಇವೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಬರುವುದಿದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ವರಮಾನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ. ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಸುಂಕ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನರಂಜನೆ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಸರ್ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿ, ದರ್ಮ, ಇಲ್ಲ. 8ಅಲ್, 10ಅಲ್ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ, ಕೂಲಿಗಾರರಮೇಲೆಯೂ ಸುಂಕ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ; 2-3 ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಳಗಿನ ತರಗತಿಯವರ ಮೇಲೆಯೂ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಸುಂಕದ ರೀತಿ ಯಾವ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ ಮನೋರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರ ವಿಷಾದದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡ ಜನತೆಗೆ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಸುಖ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸಮಾಜವಾದದ ಮೊದಲನೇ ಗುರಿ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಿರ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಮನರಂಜನೆ ಸುಂಕವನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದು ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರ. ಅದರಿಂದ ದಯೆಯಿಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನ ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಬಡವರ್ಗದ ಮೇಲೆ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಈ ಸುಂಕದ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ವಾತವ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಡಜನತೆಗೆ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಭಾಪತಿಯವರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೂವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಡಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು. ಬಡಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ, ಘಾತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮನರಂಜನೆ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಜತ್ತಿಯವರ ರಾಜ್ಯ ಜನಗಳ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಾರದು, ಕಂಠಿಯವರ ರಾಜ್ಯಕಂಟಕವಾಗಿಬಾಕದು ಎಂತ ಹೇಳಿ, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜನ ಬಾಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ರಾಜ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಜನಗಳದ್ದು; ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಅವರದ್ದು. ನಮ್ಮ ಕನಸು ಹಗಲುಗನಸಾಯಿತು. ಈ ಹಗಲು ಗನಸಿ ನಲ್ಲ ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನೇನೋ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಈ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವುದು ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವ ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆ, ಕರ, ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ವುಸಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿಡ್ತಾರೆ. ಕರ್ಯಾಣಿರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ, ಸಮಾಜವಾದದ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ, ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಖ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ, ಜನಗಳ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ; ಜನಗಳು ಸಾಲಕೋಲಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಜನಗಳು ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವೇ ಎಂಬ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳು ಬಹಳ ದಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಜನತೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆನು ವುದು ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ನಿಸದೆ ಇರಲಾರದು. ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಅಸ್ತ್ರತ್ರಗಳಿಗೆ ಹಣಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ತರಲು ವಾಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ವಾಮ ಮಾರ್ಗ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ವಾಮ ವೆಂದರೆ, ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ, ಮನ ಬಂದಹಾಗೆ, ಜನರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು; ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು; ಇದು ವಾಮ ಮಾರ್ಗ. ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಸಿನೆಮಾ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾರವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಲು ಜನ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಸಿನೆಮಾ ನೋಡುವ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಡ ಜನ ಸಿನೆಮಾ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಿನೆಮಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಕೆಳಗಡೆ, ದಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಧಯೇಶ್ವರರೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎ. ಜಿ. ಆರ್. ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಎದಗಿಸಿಲ್ಲವು ಕೊಂಡು, ಬಲಗೈನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಂಪ್ಲಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ? ಮೊದಲು ಎ. ಜಿ. ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆನೋ ಅದನ್ನು ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ; ಅಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ, ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶಿವಪ್ಪನವರು, ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 8 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಕೆಂದು ಎ. ಜಿ. ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು, ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿ. ಅಷ್ಟದಿಕ್ಸಾಲಕರು, ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳು ಅಷ್ಟಗ್ರಹಕೂಟ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋದಮೇಲೆ 8 ಜನಗಳು ಸಾಕು ಎಂದು ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಂಪು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಲ್ಲವೇ?

(Interruption by Sri Ganji Veerappa)
ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಸಮಯ ಸಾಧಕರಾಗಕೂಡದು; ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧುಗಳಾಗಬಾರದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಡವರ ಮೇಲೆಯೇ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಪುನಃ ಸಿಗದಿರಬಹುದು; ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಜನ ಏನು ಅಂದಾರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನಕ್ಕೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂಥ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಬಂದ ತುಂಡವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಮೇಲೆ 27 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ; 15 ಜನ ನೀವು; 10 ಜನ ಅವರು; 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು. ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ, ಸ್ವಾಮಿ? ಏನು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವರಿಗೆ? ಆ ಹತ್ತು ಜನ ಬರೀ ರೋವಿಂಗ್ ಅಂಬ್ಲೆನವರುಗಳೇ? ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು? ಅವರು ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರೇ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ಗಳೇ? ಅಥವಾ ಅಟೆಂಡೆಂಟುಗಳೇ? ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರವೇನು? ಅವರ ಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರೇ? ಅವತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಲಿವಾ ಸೀನ ಭಾವನೆಯಿಂದ, after all, ಕೊಂಡ ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೆ ರಾಜ್ಯ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರು. ಕುರಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥವನು ಉಣ್ಣೆ ಏನು ಮಹ ಅಂದನಂತೆ.

ನಮ್ಮ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರೆಷ್ಟು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನರ ಕಷ್ಟ ದುರ್ಭರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೊಂದು ಮನೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಏನು ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಎ.ಜಿ.ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ ಆಕೃಷಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ತೇಕಡೆ 4 ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದು ನೀವು ಯಾವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ, ಯಾವ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸುಂಕ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು, ಸಿನೆಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನು ಅಂದ, ಚಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅಷ್ಟೆ; ರೈತನ ಮೇಲೆ ಇದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವನ ಮೇಲೆ ಇದರ ಹೊರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ನಾಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ವಾಸವವಾಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಂದಾಯ, ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಅದು ಎಲ್ಲೆಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಬಡವನ ಮೇಲೆಯೇ, ರೈತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವುದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು

ನಿವಿಮಾ ಕಟ್ಟಿದವನೇನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಏನು? ಚಿತ್ರದ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಸ್ಟೂಡಿಯೋದವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ! ಇದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ!! ನೀವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಸರಳತೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಸಮಾನಸ್ಪರ್ಧರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರಿದ್ದ ದೇಶವಿದು, ಬಸವಣ್ಣನಿದ್ದ ನಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀವು, ಈಗ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನೇ ಮರೆತೀರಿ! ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಮರೆತೀರಿ! ರಾಮಾಯಣ, ಸೀತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತೀರಿ!! ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಕೈಬಿಟ್ಟೀರಿ!! ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ!! ಎ.ಜಿ.ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ಎ.ಜಿ.ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರು ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೇನು? ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ; ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ; ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತಂದವೇಕೆ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಬೇಡ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನು, ಹೊಸ ಸ್ಟೆಪರ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್‌ರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದೇ!! ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಖಾದಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ತಾವು 'ರಂಗೋಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ನುಸಿದು' ಹೋಗಿ Commissioner for Industries cum Secretary ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದೇ? ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಖ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಡವರ ಮೇಲೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬ ಬಡವನು ತಾನು ಕೋಡಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ, ಏನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಲೋ ಅಥವಾ ನೀವು ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತರು 70 ರಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಯಾವ ಸೇರ್‌ಟಾಕ್ಸನ್ನೂ ಕೊಡದೆ, ಯಾವ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್‌ನೂ ಒಳಪಡದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಏನೂ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರಲ್ಲಾ, ಅವರು ಹೇಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? 40 ರಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಂದು seize ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ವಿಷಯ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ!! ಯಾವ ಜನರ ಕಿವಿಗೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ!! ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು!!! ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅನುಭವಿ, ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸ್

ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಆಗಲಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು; ಅವನ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸಾಧ್ಯವಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಮಹನೀಯರು ಯಾರು ಎಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾರು ಹಿಡಿದರು, ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರು, ಎರಕ್ಕೇ ಫಂಡಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ವಿವರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಯಾರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳದೆ ರೂಪ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸ ತ್ತೇನೆ.

Sri K. LAKKAPPA (Hebbur).—I seek a clarification at the hands of my friend Sri C. J. Muckannappa as to who that person is.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈಗ ಅಂಥ ಮಹನೀಯರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ತಾನೆ ದೊಡ್ಡವರು, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ! ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಏಕೆ ಹೇಳಕೂಡದು?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯ).—Central Excise Investigation Central ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ probe ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿರಕೂಡದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ (ಮದ್ದೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು, 70 ರಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಹಾಗೂ ಪೇಷರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಎಂದ ಮೇಲೆ...

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಪೇಷರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರು ಯಾರು? ಆವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಎಂಬುದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗೊತ್ತಿದ್ದಿರುವವರಿಗಾಗಿ, ಅವರ ರೂಪ ರೇಖೆಗಳೇನು, ಯಾವ ಭತ್ತದಡಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ಗಣ್ಯ ಮುಖಂಡರು; ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನುರಿತವರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾಪ್‌ವಾರಿಗಳು; ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಮಾಜಿ ಮೇಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇಂಥ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ರೂಲಿಂಗನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ (ಮೈಸೂರು).—'ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಕೂಡದು' ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ನೈಕ್ಯ ತಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್)

4-00 P.M.

ಮೇಲಿನ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು defend ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಆ ರೂಲಿಂಗಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ರೂಪ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಅದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೂಪ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು disclose ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೂ ಈ ಸಭೆಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please do not go into details.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not giving name. Even if you ask, Sir, I am not going to give it because you have given two rulings that names should not be divulged.

Sri K. S. SURYANARAYAN RAO.—Should he make himself understood by the House in a wrong way? Therefore, even description of the person is as much as disclosing the name of the person.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರು ಈ ಊರಿನಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಬಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—Point of order ಸ್ವಾಮಿ, ಮೇಲಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು disclose ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ, ಅವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರ; ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವಂಥ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳು.....

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I do not allow discussion on this. It need not be discussed. He has explained the point of order. All members need not speak on that.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಜನರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ? ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಇನ್ನೆನ್ನಿಗೇರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಯಂತೆ, ಪೋಲಿಸಿನವರು ಯಾವುದನ್ನೋ ಕಿಡಿಬಿದ್ದಾರೆಂತೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Information is being withheld from this House. That is the point. That is why he said whether the minister could give proper information or not. The question is whether this House is going to be taken

into confidence. The point is fully explained, Sir. The question is whether this House is going to be taken into confidence or not.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಗೌಡ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಆಪಾದನೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಇವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು. ಅದು ಅಂತಹ ಆಪಾದನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಪಾದನೆಯ ದೂರು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ? ಅಂತಹ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಹಕ್ಕು ಭಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಚ್ಯುತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—In all these matters, we should observe the rules laid down. While speaking of an allegation of a defamatory aspect made against any person, the Hon'ble Member has to give previous intimation to the Speaker. So, before the Hon'ble Member makes any incriminatory statement against a person who is not here, the same thing applies. If the Hon'ble Member brings the name or indirectly brings his description, it amounts to the same. The conventions and rules followed in this regard are clear; so, the Member may proceed to speak on the Bill.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am only suggesting to Government to catch hold of such evaders; he is one of the evaders. It is not to make any allegation or damage to anybody's reputation, but I am suggesting that such persons who hold so much of money and deceive the Government by evading taxes, must be caught. So, why not Government be more vigilant and collect the taxes legitimately due to them instead of levying these

taxes on the poor people? That is what I was saying.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—May I know how much time the Hon'ble Member still requires?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, I would like to have fifteen more minutes and I will conclude.

ಇನ್ನು ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವಾರ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂತಹವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಸಿವಿಲ್, ಧರ್ಮ, ಬಸ್ ಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿರುವವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಹಣಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದ್ದಾರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರದ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಶರಾವತಿ ಯು ಇಬ್ಬರು ರೋಗೋಪಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ 64 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆಯ ಸಲಹೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡಿ ತಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಲಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅದು ಸಮಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತೋ ಅಥವಾ ದುರೂಪ ಯೋಗವಾಗುತ್ತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 64 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರುಜು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದುರುಪಯೋಗವಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಿಪಾಟನ ಮಂಟನವರು ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಇರುವಾಗ ಯಾವೊಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯ ಮಂಟನವರೇ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಆ ಮಂಟನವರೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಂಬಕೋಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನ ನಿಮಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಯಾವ ಅಫೀಸರೂ ಸಹ ಪಡೆಯಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ

ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತಾಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಯಮದಿಂದ ಬಡ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾವ ಅಫೀಸರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಅಫೀಸರಿಗೆ, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಒಂದು ಸೆಪರೇಟ್ ಆರೋಯ್ಸ್ ಬೇರೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಅವರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ವೆಂಬುದಾಗಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಯಾವ ಅಫೀಸರಿಗೂ ಬೇಡ; ಅವರೇ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾವನೆ ತಪ್ಪು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳು ಆಗಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸುಗಮ ಜೀವನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರೇ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಡವನ ತಲೆ ಹೊಡೆದು ಅವನಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕರವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಇದರಿಂದೇನೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿ, ಮದ್ರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಆಂಧ್ರ ತೋರಿನುತ್ತೇನೆಂದು ಜನಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಣಿ, ಜವಾಹರರಾಣಿ ಎಂದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಆಟವಾಡಿ ತೋರಿನುತ್ತಿದ್ದು ಆ ರೀತಿ ನೀವು ಏಕೆ ಇಲ್ಲ ನಾಟಕ ಅಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜಿತ್ತಿಯವರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಬಡತನದ ನಿರ್ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬಡವರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹವರ ಕೈಲಿ ಇಂತಹ ಅನರ್ಥ ಆಗಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಕುದುರೆ ಜೂಜಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ. ಆದರೆ ರಾಜಾಪುರ ಅಥವಾ ಮಿನರ್ವಾಪುರ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿದು ನಡೆಯಾದ ನಂತರ ಏನೋ ಒಂದು ಮನರಂಜನೆಯ ನೋಟಕ್ಕಾಗಿ ಘಂಟೆಗಳ ತನಕ ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಟಿಕೆಟ್ ಗೋಸ್ತರವಾಗಿ ಕಾದು ನಂತರ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಹೋಗುವಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು, ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರವೆಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಜಲನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಸಿನಿಮಾ ಇಂಥಾದ್ದೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಜಲನ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಯಾರೋ ಒಂದಿಬ್ಬರು ನಟನಟಿಯರು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನುಡಿಯೋ ಆಗಬೇಕಂತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? ನುಡಿಯೋ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ವಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ನೂರೊಳಿರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರ ನನಗೊಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ದೇಶ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಬೆಳಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅನೇಕರು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಮನೋಭಾವ ಸನಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರವಿದೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಚಿಕ್ಕನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಎರಡು ಮುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಚಿಲಪ್ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬಡವರು ಕೂಲಿಕಾರರು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲ್ಯಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಪಾಯ ಒದಗುವ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ವಸೂಲ್ಯಾಡಿದ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಧನಕನಕ ಹೋದ ಮರುದಿನ ಹಾಳೂರ ಶುನಕ ನಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ವಜ್ಞ ಕವಿಯ ವಚನವಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರದ ಬಲವಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲವಿದೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಹಲವರು ಸದಸ್ಯರು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷದ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವದೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಸದಸ್ಯರು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವಿರೋಧ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಕಹಾಯಕರಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಇರುವುದರ ಬದಲು ವಿರ ಅಭಿಮಾನವಿಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಜನಾವಣೆ ಬರುಗಾಗಿ ಬೀಸಿ ನೀವೆಲ್ಲರು ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗಬೇಕು. ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರು, ಇವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಯಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬಂದರೂ ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀಮಂತರು ಕುದುರೆ ಜೂಜಿನ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೇಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಎಂಟಾಣಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕನು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಆರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. 80,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಧ್ಯ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು? 20,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ, ಐದು ನೂರು ಟಿ.ಎ. ಈ ರೀತಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪುಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಗಟುತನವಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿದೆ. ಅವರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬರ್ಚುಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಹೊರುವ ಶಕ್ತಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿನಿಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಸದ್ಭಾವನೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿಲರಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಈ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನುವಾಗಿ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹಾಕುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಮನೋಧರ್ಮ. ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೋಧರ್ಮಗಳು ಬರಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನರಂಜನೆಯ ತೆರಿಗೆ ಯಿಂದ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ವರಮಾನ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೇ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದಾಗ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದ ತೆರಿಗೆಯ ಮನೋಧರ್ಮಗಳು ಬಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು

ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ತರಬೇತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಫಲವಾಗಲು ನಾವೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಜನತೆಯ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ತೇಶ್ವರ ನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೇಡ, ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೊರತು ಇದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತೇಶ್ವರ.—ಬೆಟಿಂಗ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿರೇಶ್ವರ.—ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಬಹುದು. ಈಗ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ತಂದಿರುವುದು exhaustive ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ rural communications 50 ಮೈಲಿ ಅಗಿಲ್ಲ, ದೂಡ್ಡೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಣ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Entertainment tax ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ದೋಷ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸುಖ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು, ಮನರಂಜನೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಬೇಡ. ಇದು ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ವಸತಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಹೇಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳೋ ಹಾಗೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಅದನ್ನು ಬಡಬೇಕು ಅಥವಾ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಹೋಗುವವರು ಒಂದು ಸಲ ಹೋಗಬಹುದು. ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಕಲೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಟಿಸಿರುವ ಮನರಂಜನೆಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆ. ಇದರ ಎರಡಷ್ಟು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು 25 ಪರ್ ಸೆಂಟ್ ಸರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಬದಲಾಗಿ 50 ಪರ್ ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಿದರೆ 10-12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಲಿಸಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಮತವ್ಯಯ ಎರಡು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ, ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳು ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿವಿ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಬರೀ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ

ಆ ವಾದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಅದೇಶದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವುದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದುವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಆ ವರದಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿರೇಶ್ವರ.—ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ವರದಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡೋಣ, ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳೋಣ. ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೂ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ? ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವಂಥ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ economy measures ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಏಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಾರದಾಗಿತ್ತು ? ವರದಿಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿರೇಶ್ವರ.—ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಉಳಿತಾಯಮಾಡತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳೋಣ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. Waste ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವ್ಜ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಇಲ್ಲ, ಜನತೆಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎನಾ ಕಾರಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ 8 ಜನ ಇದ್ದರೆ ಸ ಕಾ, 25 ಜನ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗ

(ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವಿಲರಪ್ಪ)

ಬಹುದು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದು ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ವಿಚಾರ. ಬಹಳ ಕೆಲಸವಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 8 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರ ರಿಂದ ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವ ಹಣವಾದರೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಇದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅನಗತ್ಯ.

ಕುದುರೆ ರೇಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ತಾಣ್ಣಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ. ರೇಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ರೇಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ discourage ಮಾಡಿದಹಾಗೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ Betting Tax ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಕಲೆಗೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಮಸೂದೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Before I call upon the other Hon'ble Members to speak, I would like to say that most of the points have been urged already. I think we should finish the discussion on this bill by 5'0 clock today so that we can take up the amendments afterwards. There are important amendments and they must also be allotted proper time. Therefore, I request the Hon'ble Members to be short. Let us finish the discussion on the consideration of this bill by 5'0 clock to day.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, usually when we discuss the budget, there is shortage of time and there may be need for restricting the discussion or for fixing up time limit on speeches. But when we are discussing legislative matters particularly taxation measures I do not

think there is need to fix time limit because the bills are small and perhaps one or two points may arise. Therefore I humbly suggest that the Speaker may not fix any time limit for discussion of this bill and let members have their say in the bill.

Sri ANNARAO GANAMUKHI (Afzalpur).—I entirely agree with the suggestion of my friend.

Sri B. D. JATTI.—Today in the Business Advisory Committee it has been discussed and decided that one day should be allotted for this bill. So, the whole thing should be over by 5.30.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—The report of the Business Advisory Committee has not been published. Therefore, any reference to that committee would not be correct.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This was only a general agreement between the leaders that the bill should be finished today. In fact, I do not think the bill came before the Business Advisory Committee. The Committee's report is not here.

4-30 P.M.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—I regret very much that I have to oppose this Bill in its entirety. Under the guise of implementing the recommendation of the A. G. Ramachandra Rao Committee report, our Hon'ble Minister for Finance has brought this Bill before us. What is the exact recommendation made by that Committee in this respect? The Statement of Objects and Reasons discloses that the Committee recommended that the rate of entertainment tax might be increased. But, if we go through the provisions of the Bill, we find contrary to the recommendation of the Committee, there is the levy of surcharge on the entertainment tax. The Committee recommended to increase the entertainment tax itself; but here a levy of surcharge on the entertainment tax is sought to be put. The two things are different. Therefore, I fail to understand any justification in bringing forward this Bill.

It has been observed by the Hon'ble Speaker that this is an Amending Bill. I submit that it is not an amending Bill and it is an Act altogether. This is an addition to the statute book seeking to amend the provisions of the Mysore Entertainment Tax Act, 1958.

There is also another point. When the Entertainment Tax Act of 1958 was brought before the House, the then Finance Minister said that it is for the benefit of the local bodies. In order to augment the resources of the local bodies that Act was brought and that is why they provided 90 per cent of the income to the local bodies and 10 per cent to the Government. The Finance Minister has stated that they have retained 10 per cent of the income in order to make bandobust arrangement. So, that is the basis on which the Act was passed but now a different thing is sought to be done. The Government has no right to levy a surcharge on the proceeds because 90 per cent of the income belongs to the local bodies. I am going to the root of the question to examine whether we are within our competence to levy a surcharge on something with which we are not concerned. Out of Rs 75 lakhs recovered under section 3, nearly 60 lakhs go to the local bodies and on that we are now trying to levy a surcharge. Is it justifiable or can any constitutional sanctity be attached to such a measure? So, I should say that the Government or the legislature is not competent to levy a surcharge on an income which the Government is not entitled to receive. Of course the hon'ble Finance Minister has conceded that there is need for augmenting the resources of our State. But, for such a thing a different course ought to have been taken. If this Bill had been brought to amend the 1958 Act, I would have understood. Under the Mysore Village Panchayats Act we have authorised the local bodies to levy show tax. I would invite the attention of the hon'ble Members to Cl. 73 (4) of that Act. The local bodies are definitely levying show tax on the cinema shows held in their jurisdiction. Now Government is levying a surcharge of

four per cent under section 4 on that tax. I venture to submit that this is double taxation. This matter cropped up in a recent case in the High Court. The High Court gave a decision that the rule is not good or that the Government has no power to make such a rule. So far as this matter is concerned, it did not come up for the consideration of the High Court. I therefore submit that it not only amounts to double taxation, but it is also doubtful whether it could stand the test of constitutional provisions. The object of the Government in getting twenty lakhs of rupees under the Entertainment Tax Act would have been easily realized by bringing an amendment to the original Act itself, by increasing the rate to some extent and modifying the rate of distribution between the local bodies and the Government. Another factor is that the Government is trying to take away the entire proceeds of the surcharge under this Bill. When an Act is passed for the benefit of the local bodies, are we competent to enact a law of levying a surcharge on that tax and taking the entire proceeds away from the local bodies? As a matter of fact we have enacted the Mysore Entertainments Tax Act of 1958 for the benefit of the local bodies. The Government has conceded this point. When an enactment has been made for the benefit of somebody else, is it justifiable to levy a surcharge and recover the entire tax for the purpose of Government itself? If the Government had said that the local bodies also may get fifty per cent of the surcharge, that would have been something. Government is not only trying to do something not competent under law, but it also tries to take away the entire proceeds, which I would say is illegal and ill-conceived. I am therefore requesting the Hon'ble Finance Minister to withdraw this Bill and bring an amendment to the Mysore Entertainment Tax Act of 1958 by increasing the rate of entertainment tax and making a redistribution of the proceeds between the Government and the local bodies. The Hon'ble Finance Minister may say that the 1958 Act may not empower the Government to modify that Bill.

(SRI G. V. GOWDA)

For that I would read the third proviso of section 17 of the Act :

“ Thirdly if any new circumstances arise since the order was passed...the Government can modify it.”

Therefore under item 3 of section 17, Government can modify on the ground that new circumstances have arisen. While making section 17, allocating 90 per cent of the proceeds to local bodies, Government might not have before them the various schemes that have come under the Third Plan. This expenditure has arisen after that Act of 1958 was passed. Taking into consideration these things, Government have sufficient reason to modify the distribution of the proceeds. That could have been done. I fully endorse the view taken by Hon'ble Sri Sivappa that an opportunity must have been given to us, before venturing to bring these Bills, to discuss the Resources and Economy Committee Report. Suppose it should be the opinion of the House not to entertain this measure, then Government have to drop it. Without allowing us an opportunity to have a say in this matter, Government is coming with these Bills. I would therefore submit that the Hon'ble Finance Minister would not be a loser to take back this Bill and bring an amendment to the original Act of 1958. At the same time, I venture to submit that the Government would be justified provided it shares the proceeds of the surcharge between itself and the local bodies. The realizations under this Act is purely within the limits of the local bodies. We should not forget that. I therefore do not think that it stands to reason if you take away the entire proceeds under this measure. We are not doing anything in return. It is only the local bodies like municipalities, panchayats and corporations that have the responsibility of conducting the the entertainment and they have to afford all the facilities. It is for their initiative that 90 per cent of the proceeds are being distributed under

the existing Act. If the Hon'ble Finance Minister agrees to revise the present measure by allowing the local bodies to get 50 per cent of the proceeds to be realised under the present measure, it would be something. Otherwise the local bodies may say that the entertainment tax is for their benefit only and that Government have no right for any share. They may also challenge the validity of the Surcharge Act itself. In order to overcome all these difficulties, it is desirable to agree now to divide the proceeds on the basis of fifty-fifty.

I may also say that the Bill is defective. At the outset, I pointed out that the Bill does not give a financial memorandum. The Hon'ble Minister for Finance may say that Government is not going to incur additional expenditure in implementing this Act. He may take that stand. While making observations after moving this Bill, he said that for the year 1960-61, the realisation was 75 lakhs or so by way of entertainment tax and 5 lakhs of additional show tax. He could therefore have given all this picture in the financial memorandum disclosing what actually Government expects if this Bill is adopted into law and what is the expenditure likely to be incurred for implementing this Act. But nothing has been told to us. Therefore I say Sir that it is defective. At the outset itself, I pointed out this defect that if this measure is adopted into law, it would not be equitable, because no consideration for payment if anything had been made to the local bodies for the benefit of which the mother Act of 1958 was enacted. Thirdly I would say that it would not stand the test of constitutional provisions, for the simple reason we are usurping the powers of the local bodies. On these points I submit that the Bill is very defective and even morally Government is not justified in bringing this measure. We are trying to deviate from the recommendations of the Ramachandra Rao's Report by bringing such a measure. Therefore I am once again requesting the Hon'ble Finance Minister to withdraw this measure and come with an amendment to the Entertainment Tax Act in

order to realise the object of the present Bill.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Sir, I stand to support the principles of this Bill. When I say that I support the principles of the Bill, it obviously means that I support the levy also. If we accept the principle that money is needed for developmental work, we have got to find the resources to raise the funds and one of the resources that the A.G.R. Committee has pointed out as mentioned in the Statement of Objects and Reasons is this levy. My friend Sri Venkatai Gowda sought to point out certain defects in the Bill. In the first place I fail to understand why this Bill is intended to be retrospective in effect. Retrospective effect by means of an amending Bill is given only to remedy certain defects in the implementation of the original Act. In this Bill clause 1 (2) says that "it shall come into force on the first day of September 1962".

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is an amendment in the name of the Hon'ble the Minister for Finance that it should come into effect from the first day of October.

Sri K.S. SURYANARAYANA RAO.—In that case it is all right. Otherwise it would mean that we are enacting a piece of legislation for the first time retrospectively and that may not be correct. Now that notice of an amendment has been given, that defect is met.

The other point is in clause (ii) which provides for an "additional tax on cinematograph shows. I feel that there is something wrong in the wording of this clause. There is no point in our saying that an additional tax is leviable on cinematograph shows. Obviously they have in mind the wording of the original Act in section 4 which provides for an "additional tax on cinematograph shows" and so they have incorporated the same thing here in this Bill, but so far as this Bill is concerned there is no additional tax. The tax under Section 3 is different from the tax under section 4. Whereas the tax

under section 3 is on admission tickets the tax under section 4 is on the cinema shows and so the tax under section 4 is not an additional tax, but it is an independent tax. Even in the original Act the wording is not happy and the same thing has been introduced in this Bill also. There was no need to say "additional tax" in this Bill. We could have as well said "tax payable under section 4 of the Act" and that would have been all right. This is bad drafting. I would suggest to the Hon'ble Minister to look into this matter. I do not think any consequence follows from deleting the words "additional tax" on cinematograph shows because this is not an amending Act but an independent Act.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister of Electricity).—What is wrong if the heading of the original Act is epearted ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The wording of the original Act has been accepted by this House and so there is nothing wrong in repeating it here.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Simply because it has been incorporated in the original Act it is no good incorporating in this Bill also if it is wrong. On the contrary we could have corrected the wording in the original Act by this Bill. If it is an additional tax under the same section, I could have understood it, but it is not so.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—One is cinematograph tax and the other is additional tax.

Sri K.S. SURYANARAYANA RAO.—That is what I have been trying to make out, as they are different.

The other point is that the proceeds of this levy are to be credited to the Consolidated Fund of the State. My friend Sri Venkatai Gowda sought to make out the legal implications of this. I feel there is some force in it. If this had been an amending Bill, there was some force in such a provision, but this is not an amending measure, but an independent Act and by this Act we seek to amend the 1958 Act. So I feel there is some force in what

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

Sri Venkatai Gowda says that such a provision could be made only in an amending Act. Since this is not an amending Act it cannot amend the provisions of the other Act which prescribes a different course of action. Under the 1958 Act a certain proportion is fixed to be shared between the local bodies and the Government, but under this Act the additional tax is entirely to be taken away by the State. My friend Sri Venkatai Gowda said that it should have shared it in the proportion of 50 : 50, but I feel even such a provision would not take away the legal defect if it is there. So I would strongly urge on the Government to consider this from a legal point of view and see whether by an independent Act like this we can amend the original Act of 1958. I could agree with the Finance Minister if he places that Act before the House and says that the Government wants to amend that Act and levy this additional tax. But he does not do that and wants to achieve that purpose by an independent Act and not by an amending Act. Therefore, I would request the Hon'ble Minister to think over this position, have it examined by the Law Department again and give his clarification. If after being examined by the Law Department it is found to be according to law, then we have got to accept it.

5-00 P.M.

The other point I would like to stress is that the fund that is sought to be raised by this Bill is for the development of the State or for the Third Five-Year Plan. Under the Third Five-Year Plan, we have a set pattern of development for both the urban and rural areas. Therefore, while apportioning the funds, we can as well say that the tax collected under this Act is to be diverted for a particular Department or for a particular developmental activity. Nothing will be lost by earmarking the proceeds in a particular way to a particular project. After all, the amounts realised will be utilised for slum clearance or for rural housing or for sinking wells or for

agricultural purpose. So, instead of the State Government taking the entire proceeds of this tax for itself, nothing will be lost by diverting them to the local bodies and asking them to spend it in a particular way. There is some force in what Sri Venkatai Gowda says. This tax is intended to augment the resources of the local bodies. Supposing we take away for our development work all the monies we can realise from the different sources in the cities or mofussil areas, then what is left for the local bodies to do except perhaps to maintain their staff with their meagre resources? No development is ever possible if the State goes on encroaching upon the avenues available to the local bodies to raise funds. When a local body comes forward with a drainage scheme or water works, the Government says that the resources of the local body do not permit the sanctioning of it, and the result is it is put off. Often these matters have come up before this House during question hour or during budget discussion. Loans are not sanctioned because the financial position of the Corporation or the Municipality is not sound and the State Government says that 'you have not exhausted all your avenues of increasing the resources'.

Sri B. D. JATTI.—At least there is scope for them to increase their income and you admit that they are not doing it. That is why Government is not going to their help.

Sri K.S. SURYANARAYANA RAO.—That is exactly my point. To augment their resources, they have to tap several sources and this is one. Why should Government encroach upon the resources that may be available to the local bodies? As a matter of principle, these are the resources that should be left to the local bodies. If the Minister explains to this House what he intends to do in this matter, that will be sufficient guarantee. Once the Minister makes a promise on the floor of the House in this behalf, it is as good as being incorporated in this Bill. If the money we are seeking to raise under this Act is made available to the

local bodies for providing amenities in the cities or in the rural areas, then there is some meaning in it. To encroach upon and take away from the meagre resources available to the local bodies will not be proper. I would leave the matter there. I would therefore once again request the Hon'ble Minister to think over this position and at least clarify whether this amount will be made available to the local bodies. If it will be made available to them, then there is some justification for this measure.

Now, we are increasing this tax. What will be its repercussions on the persons attending cinemas? If the tax is found to be too much for the common man, what will be its consequence? The number of persons attending the shows would naturally fall. A person attending two shows in a week will cut it down to one show per week. Therefore, it will have an adverse effect on the trade. I would therefore request the Hon'ble Minister to examine this position also. It is not merely the cinema exhibitor who is involved but it is a chain of agencies who work to make up this total sum of Rs. 20 lakhs that has to be taken into consideration right from the stage of production to distribution and exhibition. Supposing there is a fall in returns, the producers may not come forward to produce pictures because it is not remunerative to do so. They may have to spend fabulous amounts to produce them and the returns may not be quite sufficient to meet the expenses. That is one of the reasons why the Kannada pictures do not thrive. A time may come when even the cinema stars who are offered thousands of rupees may have to be offered less with the result that they may not come. The trade is very likely to be affected by the provisions of this Act. Therefore, I would request the Hon'ble Minister to look into these matters. As I said, in principle I accept the provisions of the Bill. We will have to look to the purse of the common man who attends the shows. From that point of view, I feel this Bill needs a little more thinking on the part of the Finance Minister. Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತ ವಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇ ವೆಂದು ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೂಡ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ನೂತನ ಮಾಡಿ ದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಈಗ ಈ ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದು ವನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಅಥವಾ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಣ ಇದ್ದವರೇ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಟ್ಟಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೂ 1-1½ ಫರ್ಲಿಂಗ್ ಬೇರೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಜನ 2-3 ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡು ತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲ, ಮಠ ಇಲ್ಲ, ಧತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಬರುವ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಮನರಂಜನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಇವರಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇವರೂ ಸುಂಕವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. 'ಸಬ್‌ಲಿಂಡಾ ಏಕ್ ಹೋಗಯಾ' ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಎಂಟಾಸ್‌ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗು ವವನು, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೋಗುವವನು, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೋಗುವವನು, ಎಲ್ಲರೂ ಸುಂಕಕೊಡಬೇಕು! ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ, ಶ್ರೀ ಮಂತರಿಗೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಲಿ; ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಬಡವರಿಗೂ ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಈಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಡವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯ ಕಾನೂನಲ್ಲ. ಈ ಸುಂಕದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನು ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಮೂಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಬಂದ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗವಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಮುಖಂಡರುಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮುಖಂಡರ ವ್ಯವಹಾರ ವೇನೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಡೆಲ್ಟೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಅಲ್ಲಂದ ಅವರು ವಾಪಸು ಬರುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾರ ಹಾಕುವುದು. "ದಸ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಂದೆ ರೇಕೆ ಜಾರೇ ದಾರ್ ದಾಲಿಂಗೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಏನೇ ಮೋಸಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೂ ತಮಗೆ ಯಾವ ಆಪಾಯವೂ ಬಾರದೆಯಿರುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು ವುದೇ ಇವರ ಉದ್ದೇಶ. ಇಂಥ ಬದ್ಧಿಮೆ ಚೆನ್ನೆಂಟು ಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಇವರ ಕೈವಾಡ,

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ಪ್ರಭಾವ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಇಂಥ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ನಲವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಭದ್ರವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ತೆರಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ತೂಗು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕೋರಾರದಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಡಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಅವರು ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಆ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು, ಅವರು ಹೊಸಕೋಟೆಯವರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೆಲವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುರು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ 1400 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬರ್ ಮಾಡಿ ಹಣಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ನನ್ನ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 1400 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ? ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲನೆಯೂ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಯಾರಿಗೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೋ ದಿಷ್ಟಿಕ್ಕಿನ್ನಲ್ಲರವ ಕಾಡನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವ ರೊ ಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ್ರ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರ ಪಕ್ಷದವರೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು, ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಅದನ್ನೊಪ್ಪಬಹುದು. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಭಾಯಿಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗಡೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಾಯಿಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಚಿನಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ

ರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇ ಗೌಡ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ನಲವತ್ತು ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು, ಆದರೆ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ, ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಗಾದರೂ ಹೋದಾಗ ಅತ್ತ ಒಂದು ಮಗು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದರೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ತಾನು ಹೊಂದಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊರಕ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ!

ಹೀಗೆ ದೊರಕ ಮಾಡಿದ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವಾಗ, ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡವೆ? ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು 250 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ವರ್ತಮಾನವಿದೆ. ಸಂಬಳ 900 ರೂಪಾಯಿ ಆದರೆ ಅವರ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಭತ್ಯೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಗೃಹಚಾರವಶಾತ್ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹೋದರೆ ನಾಳೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು 500 ರೂಪಾಯಿ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಕೊಟ್ಟು ಅಂಥ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಪಡೆದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮನೋದಯಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮಿಂದ ದೇಶೋಧ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಕ್ಷದಿಂದಾದರೂ ಬರಲಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲಿ.

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆರೆ ಒಡೆದು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಒಂಭತ್ತು ಜನರೂ ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ! ಸತ್ತವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಯಾವಾಗ ಸತ್ತರು ಏಕೆ ಸತ್ತರು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಹಾಗಾಯಿತು ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು? ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಇವರಿಗೆ ಹಾರತುರಾಯಿಗಳ, ಉಪಚಾರ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು?

ನೀವಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಮೆಸ್ಸು ಮಾಡಬಾರದೇ? (ನಗು). ಅಡ್ಡಮೆಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೂಕದ

ಬಹಳವನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯಾಯ, ತೊಂದರೆ ಬೀಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೋಮಯನ್ನು ಸದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುವ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಸರ್ಕಾರ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ನಮೋಷಿ (ಗುಲ್ಬರ್ಗ).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಬಡಜನರು ಬಾಳುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎರೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನರಂಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಈ ತರಹ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು entertainment tax ಎಕೆ ಹಾಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೇಡರುಗಳೂ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಶಾರಾ ಕಾರೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒದುವವರು ನೃತ್ಯ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ free pass ನಿಗುತ್ತದೆ; ಬಡವರಿಗೆ ನಿಗುವುದಿಲ್ಲ. Engagement ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಎರೋ ಒಂದು ಇನ್‌ವೀಟೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲರ ತಕ್ಕಂಥ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಮನರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ತರುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರಾ ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದುಕಡೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸಿನಿಮಾದವರು ರೇಟು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೊದಲು 66 ದುಡ್ಡುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಪ್ರವೇಶ ಫೀ ಎರಡು ಆಣೆ ಇದ್ದು, 3 ದುಡ್ಡು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 96 ದುಡ್ಡು ಇದ್ದದ್ದು ನೂರು ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಅದವೇಲೆ 100 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡಾಣೆ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 36 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಎಂಟ್ರೆನ್ಸ್‌ ಫೀ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು; ಮೊದಲು 3 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಸಿನಿಮಾದವರಿಗೆ ನಿಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಅದು 6 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಆಗಿದೆ. ಅವರ ರೇಟ್‌ 9 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ. 100 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ, three times ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಬರ್ ಬಂದನಂತರ ಸಿನಿಮಾದ ಕೆಲವರೂ, ಮಾಲೀಕರೂ ಅವರ ಫಾಯಿಡ್‌ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಗಮನ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಬಂದರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರು ರೇಟ್‌ ಏರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. 36 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಇರುವುದನ್ನು 50 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 40 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆಗೆ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ ಪ್ರಕಾರ 8 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅನಂತರ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ ಪ್ರಕಾರ, 8 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆಯನ್ನು 2 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, 50 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಬಡವ ಮನುಷ್ಯ 3; ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಿನಿಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಇವತ್ತು 50 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; 14 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು, ಐ. ಎ. ಎಸ್‌. ಆಫೀಸರುಗಳು ಇವರು ಅಲ್ಲರಾ ಕರ

ಕೊಡುವವರು. I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಆಫೀಸರುಗಳು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೇನುಬೇಕಾದರೂ ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. free ಹೋಗುವವರಿಗೆ, ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಿನಿಮಾ ವ್ಯಾನೇಜರು ಅವರಿಗೆ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫೆಸಿಲಿಟಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ; 4-8 ಫ್ಯಾನುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಬಡವರು ಕೂಡತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಫ್ಯಾನುಗಳು ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವವರು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಹೋಗುವ ಕ್ಲಾಸಿನ ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ಒಪರೇಸರ್‌ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ಹೋಗುವ ಕ್ಲಾಸಿನ ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ನಹ ಒಪರೇಸರ್‌ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಭವಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಿಸಿ ಈ ರೇಟು ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ರೇಟು ಎಂದು ಫಿಕ್ಸ್‌ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ ಫಂಡಿಗೆ ಕೊಡುವವರು ಅವರು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಐ. ಪಿ. ಎಸ್‌. ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ಬಿಡುವವರು ಅವರು. ಎಷ್ಟು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಹಾಕಿದರೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಎಲ್ಲ ಎವೇಡ್‌ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಲ್‌ ಮೆಂಬರಿಗೆ ಏನೇನೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಟಿಕೆಟ್‌ನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರೇ ಪ್ರಿಂಟ್‌ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವೀಮ್‌ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಂಚಿನನ್ನುವವರು ಒಂದು ಸ್ವಾಂಪ್‌ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ; ಆ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಅದನ್ನು ಟಿಕೆಟಿನಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇನ್‌ವೆಕ್ಟರು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ತಿ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಳಗಿನೆ ಆಫೀಸರು ಮಿಶ್ಟೀಪ್‌ ಮಾರ್ಗರ್ಸ್‌ ಇರುತ್ತಾರೆ; ನೀರು ಹಾಕಿ ಉಜ್ಜಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನೇಷನ್‌ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಟಿಕೆಟನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್‌ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆ, ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಕಾರ್ಯ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸ್ವಾಂಪ್‌ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಉಳಿಯಬಹುದು; ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಚ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೇಟ್‌ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಹಾಕುವುದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, they make up in a number of cases. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. 36 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸಿ 40 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ರೇಟ್‌ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; 20 ಪರ್ಸೆಂಟಿನಂತೆ 48 ಆಗುತ್ತದೆ; ಎರಡು ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ 50 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ entertainment tax ಹಾಕಿದನಂತರ ಹೋದವಾರದ ಶೇಖರಣೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 2 ಆಣೆಯದನ್ನು, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ರೇಸ್‌ ಮಾಡಿದರು, ರೂ 1-4 ಆನೆಯದನ್ನು, ರೂ 1-75 ನಮೇ ಪ್ರೆಸೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ನವೋಜಿ)

entertainment tax ಇರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ proportionate ಆಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಡ ವರ ಯಾವ ತರಹ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಸಿನಿಮಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ, ನಟರು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಿನಿಮಾದವರೂ ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಟರೂ ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಾಧ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ರೇಟ್ ಏರಬಾರದು. ಗೊತ್ತಾದ ರೇಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಏರಿಸಲಿ; ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Sir I rise to oppose this taxation measure. The execution of the Third Plan is going to cost heavily for the common man. The Hon'ble Finance Minister, while moving this Bill, said that the Government is committed to several schemes and in order to successfully implement those schemes these taxation measures have been brought. As to how many people will be convinced by this contention is a matter of doubt. On the contrary, people will be shocked by the heavy burden of taxation imposed for the execution of the Plan. I am also of the opinion along with other Hon'ble members that the Report of the Economy and Resources Committee should have been discussed by this House before bringing forth these measures. Opportunity should have been given to this House to express its opinion on the several recommendations made by that Committee and thereafter, Government should have thought of bringing forth these taxation measures.

Sir, I oppose this Bill as a whole because it will hit hard the cinema goers, who are mostly poor people. About 60 to 66 per cent of the Entertainment Tax that is recovered is borne by the lower income group people. This has been pointed out by the Taxation Enquiry Commission and they have given some figures to show this fact. So, ultimately the burden of this surcharge would fall on the common man because he is the frequent

visitor to cinemas. Sir, the A. G. R. Committee, in their Report, suggest that some restraint must be placed upon cinema going and the effective way is to raise the existing rate of entertainment tax. This is not a happy attitude towards life. At least, to me it is not a desirable one. I may call it a sort of ascetic way of looking at things. In this country cinema is the only cheapest source of entertainment to the poor man. We should not deprive these poor people even of this small entertainment. Besides, Sir, this entertainment has got a cultural aspect also; it is a part of cultural activities. Therefore instead of putting restrictions, such means should be made available more and more to the poorer classes. Going to cinema is not a luxury and it cannot be taken as a luxury. It has become one of the basic things in the normal humdrum life in the modern cities. Therefore, the society and the Government should afford to give good entertainment and provide sources and means to good entertainment to the poorer classes of people. The best way would be to raise the standard of these entertainments such as the cinemas. The Taxation Enquiry Commission has also recommended to give relief to the lower category of people in this regard. So, Sir, I request the Finance Minister to withdraw this Bill. Sir, if, at least, such means of entertainment are not made available to the poor people and if this is made too costly for them, they may take to other evil means like drinking. That will lead to a very bad effect. Good entertainment within the reach of the poorer classes would readily draw them out from the other bad habits like drinking.

Sir, certain exemptions are provided here. Cultural Shows and things like that are to be exempted from this taxation. But, the local authorities do not follow this properly and they tax even such cultural shows. To give an instance, in Belgaum, the Rashtra Seva Dal of Bombay gave a very good performance of 'Exhibition of Maharastra Darshana'. As it was a charitable performance, the Management of the show thought that it was exempted from the entertainment tax. But after

some months, that performance was taxed, and the Management had to prefer an appeal to the Commercial Tax Commissioner; such cases should not occur again. Sir, the Taxation Enquiry Commission has recommended that an Advisory Committee should be appointed consisting of non-officials, to go into the matter of giving exemptions. This Government has not followed up that recommendation. I would like to take this opportunity to bring it to the notice of the Government and request them to appoint a small committee of non-officials to decide about the exemption question. I once again request the Hon'ble Finance Minister to withdraw this Bill.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆಯ ಮನೋದಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೋದಯ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದೇ ಈ ಮನೋದಯ ಮೂರೋದ್ದೇಶವೆಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಹಣ ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸುಮಾರು 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕ ಸಚಿವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನು ಯಾರು, ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಎನಿ ಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಎಂದರೆ, ಅದು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದು ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಮಿತವ್ಯಯ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಲಘುಬಿಡಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು,

ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಬಹುಮತ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಮೂಲ ಧೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಮನೋದೇಶವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಿಡಬೋಲರೇಗೌಡನ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಹ ಮುಂದೆ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಜಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ದರೋಡೆಕೋರ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ. ಅಕ್ಕಸ್ಯಾತ್ ಪೂಲೇಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. ಆಗ ಕೇಸು ನಡೆಸಲು, ಬಚಾವಾಗಲು, ಹಣ ಕೊಡು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮನೆಯ ಎಜಮಾನ್ಯನನ್ನು ಕಾಡಿದ. ವಕೀಲಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಇನ್ನು 250 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೂಲೇಸರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದ. ಏಕೆಂದರೆ 3ನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಕಥೆಯಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಬಲಬೇಕು. ಆ ಬಲ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದೇನಾದರೂ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಇವರು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಮಿತಿ ಸಲಹೆಯಂತೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಬಲವಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬರ್ಚು ವೆಡ್ಜ್‌ಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೆರಿಗೆ. ಇದನ್ನು ಹಾಕುವ ಮೂಲತತ್ವವೇ ಬೇರೆ. ಅದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಲೇಸರಿನವರನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಂದೋಬಸ್ತ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮಗೆ ಶೇಕಡ 10 ಭಾಗ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 10 ಭಾಗ ಮನರಂಜನೆ ತೆರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದರೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಸರ್ ಚಾರ್ಜು ಹಾಕಿ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕರ್ತಸಾಲೆಡೆಚಿಡ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸೇರಿ ನೋಡುವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲೇ, ಅಥವಾ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ಈ ಹಣವನ್ನು ಮಾಸರಾಗಿಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿವೃತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆಳುವ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತೆರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವ ಇದ್ದರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಹೋಗಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬಂದ ವರಮಾನದ ವಿನಿಯೋಗ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಒಪ್ಪದೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಯಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಗಳು ಅದರಿಂದಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಾಕಿ ನಿಂತಿವೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೋಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಖ್ಪ ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆಯೇ ಇರುವವರು ತಮ್ಮ ಅದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಲೆಖ್ಪ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ, ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಗಿಂತ ಅದರ 10 ರಷ್ಟು ಮೇಲೆ ಡಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಯಂತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಿರುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಶೇಖರವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಿತರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಒಂದು ಗರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಪಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇದೊಂದೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದ ಪ್ರಗತಿ ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂಬುದೇ ಇನ್ನೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅದು ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ವಾತವ್ಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ದುರ್ವ್ಯಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣದ ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಲ್ನೋಟದ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆದಳತ ಇನ್ನೂ ಕುಸಿದು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರು, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಪವಾಬಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತಾಗಿ ನಡೆದು ಇಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೇಕೋ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಬೇಕೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇರುವುದು ಆಗಿದೆ.

ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ; ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರು, ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಈ ಎಂಟರ್‌ಟೇನ್ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮನೂವೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಮರಿ ಮನೂವೆಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಮನೂವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯದ ಕಡೆಗೆ, ಮಿತವ್ಯಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಕಾಲ ಬಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತೆರಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಸಮಿತಿಯವರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಬೆಲೆಯನ್ನು ದೂರಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿದರೆ ಬಹಳ ಜನರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. 2 ಕೋಟಿ 30 ಲಕ್ಷ ಜನರಿದ್ದರೆ 2 ಕೋಟಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ— ಬೀಡಿ, ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ನಿತ್ಯ ಬಳಸತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಎಫ್.ಪಿ.ಯಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ 6 nP. ಕೊಡುವವನು 7 nP., 7 nP. ಕೊಡುವವನು 8 nP. ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲವನ್ನು ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೆಲೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಜನರೂ ಕೂಡ ಎಚ್ಚತ್ತು ಇಂಥಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಖಂಡಿತಾ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ (ಅಪ್ಪಾಜರ್ ಪುರ್).— Mr. Speaker, Sir, ನಾನು ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರೂಪಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮನೂವೆಗಳನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಾಗಿ ರಿಸೋಲ್ಯೂಷನ್ ಕನುಟ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ತರಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ

ದರು, ಈ ಎಕಾನಮಿ ಅಂಡ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಬಹುಶಃ ಕ್ಯಾನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದರ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು, ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಈ ಬರ್ಮಿಂಗ್ ಹೇಮ್ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮನ್ ಬರ್ಮಿಂಗ್ ಹೇಮ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಎಕಾನಮಿ ಅಂಡ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಜಟಿಲ ನಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವರದಿ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮನ್ ಬರ್ಮಿಂಗ್ ಹೇಮ್ ತಂದಿರುವುದು ಏಕಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಕಾನಮಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತಾವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ರೋಕರ್ ಅಥಾರಿಟೀಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮನ್ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಮಿಟಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ವರದಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ರೋಕರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ; ಯಾವ ರೋಕರ್ ಬಾಡಿಗೆ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರಬೇಕು, ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರಬೇಕು ; ಕೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 10-12 ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಈ ಎಂಟರ್‌ಟೇನ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಒಂದು. ನಾವು ರೋಕರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೈಹಾಕಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಪರ್ಟಿಜೆನ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಇದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. 25% ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ? 100% ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. 100% ಹಾಕಿ. ಈಗ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತನಿವಾರ ಮತ್ತೆ ಭಾನುವಾರ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 100% ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಈ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಪೀನರ್ಸಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದೆವು ? ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೂವು ಬೆಳೆದರೂ ಅದು ಗಿಡದಲ್ಲೇ ಇರುವ ತನಕ ಕೆಲವು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೂವು ಬಾಡ

ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟೂ ಹಣ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಹಣ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ability to pay ಎನ್ನುವ ತತ್ವ ಏನಿದೆ. ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೋಕರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮನ್ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವುದು ಒಂದೇ ಸಲ ಆದರೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ 100% ಹಾಕಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ 5 ರಿಂದ 10% ವರೆಗೂ ಗ್ರಾಜ್ವಿಯೇಟೆಡ್ ಸ್ಟೇರ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಚೆಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ 100% ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನ ಮೇಲೆ 2 ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೂ 100% ಹಾಕಿದರೂ ability to pay ಎಂಬ Principal ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. Flat rate ನಂತೆ ಹಾಕಿದರೆ ability to pay ಎಂಬ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Property Tax, Profession Tax, Entertainment Tax, Animal Tax, Fuel Tax ಇಂಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು Taxation Enquiry Committee ಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

6-00 P. M.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. 25% surcharge ಎಂದು ಒಂದು flat rate ಹಾಕಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಏಕಿತವಾದುದಿಲ್ಲ. Graduated scale ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೆರಗಂಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲೇ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಏನಾದರೂ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು, ಎರಡನೆಯ ಆಟಕ್ಕೆ (second show) ಹೋಗಿದ್ದೇವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಕಳ್ಳಿಯವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆಯೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಸೇರಿಸ್ಟಾಕ್ಸ್ ಬರ್ಮಿಂಗ್ ಹೇಮ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿನ್ನತಕ್ಕವರನ್ನು ಹೇಳಿ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವ ಎದೆ. ಆಕಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ. ಇವರ ಮೇಲೆ ಸರ್

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ)

ಚಾರ್ಜನ್ನು 100% ಹಾಕಿರಿ. ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕದೆ graduated scale ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ability to pay ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು taxation bill ನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಂದರೆ, ಅವನ್ನು ಯಾವಾಗ ತಂದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ಈಗ ನೂತನ ರುವ ದರದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಏಕಾಗಬಾರದು? ಏನಾದರೂ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಕೊಡ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ land revenue ಮೇಲೆ surcharge ಹಾಕಿದಾಗ,

ಬೆಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು percentage tax ಹಾಕಬಹುದು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಣಯ ವನ್ನು ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ surcharge ಹಾಕಿದರೆ ಬೇಡ ವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನೂತನವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—
The House will now adjourn and meet tomorrow at 8-30 a. m.

The House adjourned at Five Minutes Past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes Past Eight of the Clock on Saturday, the 8th September 1962.